

25. august 2017

EM 2017/41

Med henvisning til § 36 i Inatsisartuts forretningsorden, fremsætter jeg hermed følgende forslag til en forespørgselsdebat:

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan vi kan bidrage til at kunstnerhvervet bliver mere rentabelt i fremtiden her i landet, men også som eksport til udlandet ved salg af kunst, så vi kan eksponere vores land.

(Medlem af Inatsisartut Peter P. Olsen)

Nogle af de aktører, der findes indenfor produktionen af kunst består af følgende: Musikere, forfattere, skuespillere, filmproducenter, fotografer, kunstmalere, kunsthåndværkere, dansere og andre, der producerer nye tiltag indenfor kunstverdenen.

Der er mange slags kunstværker i dette land. Overalt, hvor vi befinder os, finder vi eller hører produktioner af kunstnerisk art fra diverse kunstnere. Det er måske noget, vi i det daglige anser for en given ting, men ikke desto mindre har disse produktioner en stor betydning for os alle.

Produktion af kunst er ikke kun en fritidsbeskæftigelse, men kan også være et arbejde, som man skal leve af. Vi kan ikke allesammen leve af boglige uddannelser eller være fiskere.

Hvis vi som eksempel peger på en musiker, der medbringer gode og dyrebare musikremidier, op til at denne skal optræde et eller andet sted. Musikeren har forud for koncerten brugt adskillige timer af sit liv til at træne til sin optræden. Han rejser, flyver, spiser, mange mennesker hjælper ham ift. den optræden, der skal finde sted, der skal måske sælges drikkevarer, der er lys- og lydoperatører, dørvogtere, sælgere og mange betaler for at overvære pågældendes optræden.

Mange mennesker er tilknyttet til den pågældendes optræden, alle betaler skat, fordi der også er mange penge i omløb. Musikeren tager derefter hjem efter at have givet glæde til mange mennesker, og tjener ca. 2% af den omsætning, der har fundet sted. Af dem skal han også betale skat.

Kan der mon etableres specielle skattemæssige ordninger, såsom specielle fradragsmuligheder? Eller kan der skabes billigere rejsemuligheder for kunstneren?

F.eks. findes der relativt mange musikere på Færøerne. Dette selvom de ikke er flere mennesker ift. os, og selvom de ikke bor så spredt som hos os. Færøske musikere, der spiller på diverse barer og restaurationer bliver f.eks. ikke beskattet.

Vi må foranledige, at en kunstners værk, også kommer i lige så stort omfang tilbage til pågældende.

Denne store gave, som kunstneren giver samfundet, bør også komme kunstneren til gode. På denne måde kan vi bane vejen for, at kunstnerlivet vil kunne betale sig.

Den største hurdle, der findes for kunstnerne i dette land er internettet, selvom dette kan lyde paradoksalt.

INUIT ATAQATIGIIT

Inatsisartuni

Nogle af de kunstarter, der lider er: litterære værker, film og musik.. Kunstnere bag er direkte ramt af internettets udbredelse.

Selvom internettet åbner for mange muligheder, specielt også ift. vores kontakt med udlandet og kunne binde vores vidtstrakte land bedre sammen, er internettet blevet en stor barriere for disse typer kunstnere.

Gennem brug af internettet er bygrænser og grænser iverdigt ikke længere barrierer – men istedet har internettet betydet, at kunstneres produktioner er blevet mindre værd. Specielt her i landet, hvor vi er så få, som vi er. Reelt skal man først via internettet reklamere indgående for sådanne produktioner, inden det kan betale sig rent økonomisk, simpelthen fordi det enkelte værk bliver solgt meget billigere i elektronisk form end i fysisk form.

Er der mon behov for at lave specielle ordninger for kunstnerne her i landet, således ordningerne bliver tidssvarende? Således vi efterfølgende også kan reklamere for landet udadtil og dermed vende internettets negative påvirkning af kunsten til noget positivt?

Vi bør politisk give mulighed for at kunne leve af kunstnerlivet og bakke konkret op om en sådan ordning. De ressourcer vi sidder inde med, skal kunne benyttes til formålet.

Ved at forbedre beskatnings- og fradragsmulighederne, bør vi kunne bane vejen for at kunstnerne kan leve af deres erhverv.

Vi skal ift. transport og produktionsmuligheder åbne op for at kunstnerne kan producere mere til glæde for os alle.

Såfremt vi lukker hullet ift. internettets negative effekt ved at indrette specielle ordninger, vil mulighederne her i landet samt i forholdet til udlandet, blive mærkbart forbedret.

Lad os skabe et sted, hvor produktioner af kunst kan vises; et sted hvor kunstnerne kan vise deres kunst, et sted som folk udefra kan komme til og derved også åbne op for en salgsmulighed.

Vi skal skabe rammerne for endnu bedre kunstproduktioner, og dette kan vi også gøre ved at bakke op omkring diverse kunstsoler.

Alle og enhver har mulighed for at skabe kunst i deres fritid, men ingen kan leve af kunst alene, når vi har de barrierer, der findes nutildags.

De dygtige kunstnere skal have bedre rammer til at eksistere i. Fra Inuit Ataqatigiits side mener vi, at såfremt vi forbedrer mulighederne sådan som vi har foreslået her, vil et forbedret grundlag for kunstnerlivet blive skabt, således det også vil kunne betale sig at være kunstner.

Vi vil gennem kunst kunne promovere vores land endnu bedre.